

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU;
MAART 1985 ENZ. ENZ. ENZ.

no. 7

Beschikkende op de beroepen, ingesteld door Rijdam
Limburg B.V. te Maastricht en het Waterschap Zuiveringschap
Limburg te Roermond, tegen het besluit van gedeputeerde staten
van Limburg van 29 januari 1980, 1e Afdeling, no. BI 3028, waar-
bij goedkeuring is verleend aan het bestemmingsplan "Nazareth"
der gemeente Maastricht, met de daarbij behorende voorschriften.

De Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur,
gehoord advies van 20 december 1984,
no. G01.80.0152.197.83;

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 14-03-1985 no.MJZ 1435013
Centrale Directie Juridische Zaken Afdeling Bestuurszaken;

Overwegende dat de raad der gemeente Maastricht in zijn
openbare vergadering van 8 november 1978, overeenkomstig het
voorstel van burgemeester en wethouders van 25 oktober 1978,
heeft vastgesteld het bestemmingsplan "Nazareth" der gemeente,
met de daarbij behorende voorschriften;

dat burgemeester en wethouders bij hun vorengenoemde voor-
stel van 25 oktober 1978 ten aanzien van de door mr. B.A. Wille,
namens Rijdam Limburg B.V., ingediende bezwaren hebben overwogen,
dat het beleid erop is gericht de woonfunctie in het plangebied
te versterken en de voor het woonklimaat minder gunstige bedrij-
ven zoveel mogelijk naar elders te verplaatsen; dat dit beleid

reeds gestalte heeft gekregen in de bouw van woningen - na verkregen verklaringen van geen bezwaar van gedeputeerde staten op grond van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, juncto artikel 50, achtste lid, van de Woningwet - op het voormalige de Beaumontterrein, gelegen in de nabijheid van Rijdam Limburg B.V.; dat het niet voor woondoeleinden bestemmen van deze recent tot stand gekomen woningbouw een miskenning zou betekenen van de momenteel bestaande feitelijke situatie; dat het ontwerpplan tot uitdrukking brengt, dat er naar wordt gestreefd Rijdam Limburg B.V. naar elders te verplaatsen; dat ook de reclamant erkent, dat verplaatsing van het bedrijf de beste oplossing is; dat hij evenwel vraagtekens zet achter de haalbaarheid van een (snelle) realisering van dit voornemen; dat in wezen reclamant bezwaar niet de geprojecteerde bestemming, maar mogelijke financiële nadelen ten gevolge van het bestemmingsplan betreft en de onzekerheid omtrent een daadwerkelijke verplaatsing; dat het bestemmen van de huidige en vroegere functies in het plan, hetgeen de reclamant suggereert, de problematiek ter plaatse niet zal oplossen, maar, naar hun mening, versterken; dat zij met betrekking tot de stand van zaken in de onderhandelingen over de aankoop van het bedrijf slechts kunnen mededelen, dat deze nog steeds gaande zijn; dat zij momenteel geen perspectief kunnen bieden in de termijn waarbinnen de onderhandelingen zullen zijn afgerond en of de afloop positief zal uitvallen; dat het verzoek van de reclamant om het bestemmingsplan eerst vast te stellen nadat overeenstemming met Rijdam Limburg B.V. over de aankoop is bereikt en derhalve de huidige bedrijfsbestemming te handhaven, in die zin een onjuiste benadering is, dat de basis voor de onderhandelingen over de aankoop de nieuwe woonbestemming is; dat bovendien toegeven aan het verzoek een miskenning zou betekenen van de taak van de gemeente om zorg te dragen voor een goede ruimtelijke ordening op haar grondgebied; dat het bedrijf uiteraard krachtens het overgangsrecht ter plaatse kan blijven bestaan zolang de verwerving niet heeft plaatsgevonden;

dat burgemeester en wethouders daarbij verder ten aanzien van de door het Waterschap Zuiveringsschap Limburg ingediende bezwaren, voor zover te dezen van belang, hebben overwogen, dat bij hen tegen opname van de rioolwatertransportleiding en de slibpersleiding op de bestemmingskaart overwegende bezwaren bestaan; dat het naar hun mening te ver gaat de leidingen te bestemmen en daaraan (nadere) voorschriften omtrent bebouwing en beplanting te verbinden, en wel om de volgende redenen; dat het toezien op mogelijke beschadiging en bereikbaarheid van de vermelde transportleidingen tot de taak van de reclamant behoort; dat naar hun mening via het sluiten van overeenkomsten met de desbetreffende grondeigenaren c.q. aankoop van de gronden de belangen van het schap in voldoende mate kunnen worden beschermd; dat beperking van bebouwing en gebruik van de gronden in een bestemmingsplan enerzijds betekent, dat toezicht op naleving van de beperkende voorschriften een gemeentelijke zaak wordt, anderzijds dat de mogelijkheid wordt geschapen, dat grondeigenaren een schadeclaim bij de gemeente indienen; dat zij het opnemen van vermelde leidingen in het bestemmingsplan bovendien ondoelmatig achten en uit een oogpunt van ruimtelijke ordening niet noodzakelijk, waar het de ligging in de bestemmingen "Openbaar groen", "Openbaar trottoir", "Verkeersdoeleinden" en "Voor- en zijtuin" betreft; dat op gronden met genoemde bestemmingen immers in principe niet mag worden gebouwd; dat de reclamant in zijn bezwaarschrift wijst op de artikelen 22 en 23 van de ontwerp-voorschriften; dat in deze artikelen de vrijstellings- en wijzigingsbevoegdheid van hun college wordt geregeld; dat bij de toetsing, of van deze bevoegdheid gebruik zal worden gemaakt, de belangen van de reclamant in de overwegingen kunnen worden betrokken; dat overigens mag worden opgemerkt, dat het niet gebruikelijk is, dat nutsleidingen op een bestemmingskaart worden aangegeven; dat een volledige opname hiervan bovendien de leesbaarheid van de bestemmingskaart niet ten goede zou komen; dat beperkte opname van leidingen de indruk wekt een volledig beeld te geven, terwijl het tegenovergestelde het geval is;

dat gedeputeerde staten van Limburg bij hun vorengenoemde besluit van 29 januari 1980 aan het onderwerpelijke bestemmingsplan goedkeuring hebben verleend;

dat gedeputeerde staten daarbij ten aanzien van de door mr. B.A. Wille, namens Rijdam Limburg B.V., bij hen ingediende bezwaren hebben overwogen, dat met gebruikmaking van de mogelijkheid die de Wet op de Ruimtelijke Ordening in samenhang met de Woningwet biedt, de in de nabijheid van het bedrijf van Rijdam Limburg B.V. gelegen woningbouw tot stand is gekomen en de regeling van de bestemming van dit plangedeelte in overeenstemming is met de feitelijke toestand; dat het bedrijf zeer hinderlijk was en is voor de woonsfeer in de omgeving en dat het dan ook ter plaatse niet gehandhaafd kan blijven; dat derhalve het perceel, waarop dit bedrijf is gelegen, terecht is aangewezen voor woondoeleinden met daarbij behorende voorzieningen; dat ten einde het bestemmingsplan op dit punt te kunnen realiseren het bedrijf zal moeten worden aangekocht, met het oog waarop de onderhandelingen reeds geruime tijd gaande zijn, terwijl, indien ter zake geen overeenstemming zou kunnen worden bereikt, onteigening nodig zal zijn, in welk geval de wet voldoende waarborgen biedt voor een redelijke vergoeding van alle te lijden schade; dat Rijdam Limburg B.V. overigens nog een beroep kan doen op artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, indien zij meent schade te lijden of te zullen lijden als in dit wetsartikel omschreven; dat ten slotte het Koninklijke besluit, waarnaar de reclamant verwijst, geen identieke situatie betrof, aangezien het desbetreffende constructiebedrijf, anders dan met Rijdam Limburg B.V. het geval is, niet was weggeprojecteerd;

dat gedeputeerde staten daarbij verder ten aanzien van de door het Waterschap Zuiveringschap Limburg bij hen ingediende bezwaren, hebben overwogen, dat het de voorkeur zou hebben verdiend om op de plankaart de betrokken leidingen aan te duiden en in de gebruiksvoorschriften de gebruikelijke beschermende bepalingen op te nemen; dat het hier echter bestaande leidingen

betreft in een reeds + 20 jaar geleden gerealiseerd plan-gedeelte en dat de leidingen praktisch geheel zijn gelegen in gronden met zogenaamde openbare bestemmingen; dat het onder deze omstandigheden te ver zou voeren om aan het gedeelte van het plan, waartegen de bezwaren zijn gericht, de goedkeuring te onthouden;

dat Rijdam Limburg B.V. in beroep aanvoert, dat zij eigenares is van het perceel en de opstallen, staande en gelegen aan de Kasteel Dalenbroecksestraat no. 31 te Maastricht, kadastraal bekend gemeente Maastricht, sectie G, nos. 2570 en 3659; dat zij van oordeel is dat gedeputeerde staten van Limburg haar bezwaren ten onrechte ongegrond hebben verklaard; dat gedeputeerde staten op geen enkele wijze zijn ingegaan op het door haar ingebrachte bezwaar, dat aan het gebied, dat wordt omsloten door de Kasteel Kessenichstraat, de Kasteel Cortenbachlaan, de Kasteel Hartelsteinstraat en de Meerssenerweg de bestemming "Wonen" is gegeven; dat het door gedeputeerde staten gestelde, "dat de omstandigheid dat het bedrijf van Rijdam Limburg B.V. zeer hinderlijk was en is voor de woonsfeer in de omgeving" geenszins wettigt om aan het aan haar in eigendom toebehorend perceel, als enclave gelegen binnen het hiervoor omschreven gebied, de bestemming "Nader te detailleren gebieden (klasse II)" te geven; dat het desbetreffende perceel sedert jaar en dag tot voor industriële doeleinden aangewezen gebied behoort; dat bij wijziging van de bestemming rekening dient te worden gehouden met de door in casu appellante op grond van de vigerende bestemming gedane investeringen en geprojecteerde bedrijfsontwikkeling; dat haar bezwaar, dat het onjuist is om een bestemmingsplan vast te stellen zolang niet ter zake de verplaatsing van haar bedrijf een acceptabele regeling is getroffen, mede gelet op de toelichting die zij van dat bezwaar heeft gegeven (zie met name punt 5 van het bezwaarschrift aan gedeputeerde staten) ten onrechte wordt afgedaan met de mededeling, dat "het bedrijf van de reclamante zou moeten worden aangekocht ... terwijl indien ter zake geen overeenstemming zou kunnen worden bereikt, onteigening nodig zou

zijn ..."; dat het onjuist is, dat het Koninklijke besluit van 12 februari 1975, no. 22, houdende beschikking op een ingesteld beroep tegen een besluit van gedeputeerde staten van Zuid-Holland van 18 oktober 1972, niet een identieke situatie zou betreffen, omdat het desbetreffende constructiebedrijf, anders dan met het bedrijf van Rijdam Limburg B.V. het geval is, niet "was geprojecteerd"; dat immers de bezwaren van het constructiebedrijf, in het geval waarop genoemd Koninklijk besluit betrekking heeft, zich richtten tegen de bestemming die aan omliggende gronden was gegeven, terwijl naar gedeputeerde staten hebben verzuimd te constateren, ook appellante in het onderwerpelijke geval bezwaar heeft gemaakt tegen de aan naast haar percelen gelegen gronden gegeven bestemming "Wonen"; dat het besluit van gedeputeerde staten eens te onbegrijpelijker is, wanneer het volgende in aanmerking wordt genomen; dat op 15 juni 1976 mr. J.G.B. in 't Veen namens appellante de voormalige Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening in een uitvoerig gemotiveerde brief heeft gevraagd te bevorderen, dat de besluiten van gedeputeerde staten van Limburg en van het college van burgemeester en wethouders van Maastricht, waarbij met toepassing van het bepaalde in artikel 50, achtste lid van de Woningwet, woningbouw in het gebied van het plan "Nazareth" werd mogelijk gemaakt, zou worden vernietigd; dat de voormalige Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening daarop heeft laten weten van oordeel te zijn, dat niet kan worden gesteld, dat gemeente- en provinciaal bestuur niet in redelijkheid tot hun beslissingen hadden kunnen komen; dat de minister evenwel tegelijkertijd meedeelde, dat hij begrip had voor de bezwaren tegen de in gang zijnde ontwikkelingen; dat de minister met name aangaf, dat ook naar zijn oordeel het bedrijf van appellante bij toename van het aantal woningen in de nabijheid van haar vestigingsplaats kan worden geconfronteerd met een toenemend aantal klachten over bedrijfshinder; dat, zulks in aanmerking nemende en overwegende dat ook gedeputeerde staten van Limburg hebben overwogen, dat het bouwplan moet worden gezien als het

begin van een sanering van de woonwijk, het de minister voor- kwam, dat de verplaatsing van haar bedrijf naar het industrie- gebied overweging verdient; dat de minister op grond daarvan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht heeft gevraagd om in overleg met appellante te zoeken naar een aan- vaardbare oplossing ten aanzien van de verplaatsing van het bedrijf; dat burgemeester en wethouders en appellante op basis daarvan het ook reeds vóór juni 1977 door beide partijen voor wenselijk gehouden overleg hebben geopend; dat het voor haar, hoewel het spijtig is te moeten concluderen, dat het bereiken van overeenstemming zeer veel hoofdbrekens heeft gekost en daarmee veel tijd heeft gevergd, een opluchting was en is, dat op 22 juni 1979 algehele overeenstemming werd bereikt; dat de over- eenkomst in grote lijnen inhoudt, dat de gemeente Maastricht het fabriekscomplex van appellante aankoopt en dat zij zich zal vestigen op het industrieterrein te Maastricht; dat wezenlijk onderdeel van de overeenkomst is, dat de gemeente Maastricht ter zake de aankoop van haar terreinen "Rijkssubsidie" ontvangt; dat deze voorwaarde in artikel 15 van de overeenkomst ook nog aldus is geformuleerd: ".. indien de verwerving van het onder- havige object door het Rijk niet wordt gesubsidieerd ingevolge de daartoe bestaande regelingen heeft de gemeente het recht deze overeenkomst eenzijdig en zonder rechterlijke tussenkomst te annuleren en wel bij aangetekend schrijven per post bezorgd uiterlijk 20 december 1979"; dat het, nadat vorenbedoelde over- eenkomst was aangegaan, voor wat haar betreft in afwachting van de uitvoering van de overeenkomst, enige tijd stil is geweest; dat die stilte is doorbroken door een uitnodiging van de directeur van het Gemeentelijk Grondbedrijf van de gemeente Maastricht; dat zij aan die uitnodiging gehoor heeft gegeven en op 10 september 1979 met eerdergenoemde directeur heeft gespro- ken; dat deze liet weten dat de mogelijkheden tot het verkrijgen van een Rijkssubsidie onzeker waren en haar heeft gevraagd om zelf subsidie voor bedrijfsverplaatsing bij het Ministerie van Economische Zaken aan te vragen; dat zij zulks voorshands heeft

geweigerd; dat het verwonderlijk was dat zij enige dagen later een op 10 september 1979 gedateerde brief van burgemeester en wethouders van Maastricht ontving, waarin niet alleen van vorenbedoeld verzoek sprake was doch tevens werd opgemerkt, dat de koopovereenkomst voorlopig niet kon worden gefiatteerd, omdat "bepaalde onderdelen nog nader overleg vragen"; dat zij de verwondering over deze wijze van werken op 24 september 1979 schriftelijk aan het college van burgemeester en wethouders kenbaar heeft gemaakt; dat burgemeester en wethouders bij de op 4 december 1979 ter post bezorgde brief heeft laten weten, dat zij zich niet gebonden achten aan de resultaten van op ambtelijk niveau gevoerde onderhandelingen; dat zij het hiermee na 4 1/2 jaar corresponderen en overleg plegen kon doen; dat zij thans na bijna 5 jaar wachten weer is waar zij is begonnen; dat in zoverre de opmerking van gedeputeerde staten "dat, ten einde het bestemmingsplan te kunnen realiseren het bedrijf van Rijdam Limburg B.V. zal moeten worden aangekocht ..., terwijl, indien ter zake geen overeenstemming zou kunnen worden bereikt, onteigening nodig zal zijn" cynisch is te noemen, daar onteigening helemaal niet nodig is; dat zij heeft gecontracteerd; dat de gemeente Maastricht zich aan gemaakte afspraken onttrekt; dat, zolang de gemeente Maastricht op deze wijze meent te kunnen handelen, aan haar belangen onevenredig nadeel wordt toegebracht; dat zij verzoekt, met vernietiging van het onderwerpelijk besluit van gedeputeerde staten van Limburg, aan het bestemmingsplan "Nazareth" der gemeente Maastricht, althans aan het gedeelte waarop haar bezwaren betrekking hebben, alsnog goedkeuring te onthouden;

dat het Waterschap Zuiveringschap Limburg in beroep aanvoert, dat gedeputeerde staten naar zijn mening niet voldoende zijn ingegaan op het feit, dat op grond van de bij het plan behorende voorschriften, bebouwing van de leiding is toegestaan zonder dat de leidingbeheerder wordt gehoord; dat hij, overwegende dat de aanwezigheid van een ondergrondse leiding beperkingen inhoudt ten aanzien van het op grond van de bij het plan

behorende voorschriften toegestane gebruik c.q. bebouwing van de met de leiding belaste grond, opteert voor het standpunt dat een bestemmingsplan dient te voorzien in a. de aanduiding van leidingen op de plankaart, b. voorschriften inzake het niet toegestane gebruik van de met de leiding belaste gronden, door middel van het aangeven van een bebouwings- c.q. beplantingsvrije strookbreedte (in casu 2,5 m, dat wil zeggen uit het hart van de leidingen) en c. de bevoegdheid van burgemeester en wethouders om, gehoord hebbende de leidingbeheerder, vrijstelling te verlenen van het gestelde onder b, indien strikte toepassing van deze voorschriften leidt tot een beperking van het meest doelmatige gebruik, hetwelk niet om dringende redenen gerechtvaardigd is; dat gedeputeerde staten in hun overwegingen, die hebben geleid tot hun besluit tot goedkeuring van het onderwerpelijke plan, ook aanvoeren dat het de voorkeur zou verdienen de betrokken leidingen op de plankaart aan te duiden en in de gebruiksvoorschriften de gebruikelijke beschermende bepalingen op te nemen, doch - om pragmatische redenen - ter zake niet overgaan tot het onthouden van goedkeuring aan het betreffende plangedeelte; dat wellicht ten overvloede zij vermeld, dat de ligging van de onderwerpelijke leidingen (ook) op privaatrechtelijke basis op geen enkele wijze is geregeld; dat hij voor de goede orde moge verwijzen naar enkele Koninklijke besluiten, welke op soortgelijke gevallen betrekking hadden, te weten het Koninklijke besluit van 26 april 1977, no. 30 (Schoorl), het Koninklijke besluit van 30 augustus 1973, A.B. 1974 no. 50 (Terheijden) en het Koninklijke besluit van 27 oktober 1977, no. 23 (Borne); dat hij verzoekt, op grond van het vorenstaande, aan het bestemmingsplan "Nazareth" der gemeente Maastricht, althans aan het gedeelte waarop zijn bezwaarschrift betrekking heeft, alsnog de goedkeuring te onthouden;

Overwegende dat Rijdam Limburg B.V. tegen de bestemming "Nader te detailleren gebieden, klasse II", welke voorziet in woningbouw en is gelegd op haar bedrijfsterrein, gelegen tussen de Kasteel Daelenbroeckstraat, de Kasteel Elderenstraat en de Kasteel Aldengoorstraat bezwaren heeft;

dat het onderwerpelijk bestemmingsplan de noordelijk van Maastricht gelegen woonwijk Nazareth omvat, die in de naoorlogse periode is ontstaan en waarin ook enkele bestaande bedrijven zijn gelegen;

dat de appellante in 1969 in bestaande bedrijfsgebouwen op het in geding zijnde terrein haar staalconstructiebedrijf heeft gevestigd;

dat vervolgens in 1976 met toepassing van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en artikel 50, achtste lid, van de Woningwet vergunningen zijn verleend voor de bouw van diverse woningcomplexen op gronden, die rondom appellantes bedrijf liggen en waarop voorheen ook industrieën waren gevestigd;

dat blijkens de stukken onderhandelingen met het gemeentebestuur zijn geopend tot aankoop van de bedrijfsgronden en bedrijfsgebouwen in het plangebied en tot verplaatsing van het bedrijf naar het industrieterrein bij de Beatrixhaven;

dat er, blijkens het verhandelde in de openbare vergadering van de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State, van 1 november 1983, inmiddels problemen zijn gerezen over een voor partijen aanvaardbare regeling inzake de kosten van verplaatsing van het bedrijf, waardoor uitvoering van de overeenkomst tussen het gemeentebestuur en de appellante niet heeft plaatsgevonden en het bedrijf nog niet is verplaatst naar het reeds overeengekomen terrein aan de Beatrixhaven;

dat de Voorzitter van de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State vervolgens aan het gemeentebestuur van Maastricht nadere ambtsberichten heeft gevraagd met betrekking tot de onderhandelingen, die nadien tussen partijen zijn gevoerd over de bedrijfsverplaatsing;

dat burgemeester en wethouders in deze ambtsberichten concluderen, dat zij, onder meer wegens het ontbreken van financiële mogelijkheden, niet meer in staat zijn nieuwe stappen te ondernemen om tot verplaatsing van het bedrijf van Rijdam te komen;

dat voorts blijkens het verhandelde in de tweede openbare vergadering van de Afdeling voornoemd van 30 augustus 1984 is

gebleken, dat het gemeentebestuur niet zal overgaan tot onteigening van de gronden en bedrijfspanden van Rijdam B.V., ten einde het plandeel met de bestemming "Nader te detailleren gebieden, klasse II" te kunnen realiseren;

dat het naar Ons oordeel onder deze omstandigheden niet aanvaardbaar moet worden geacht om aan de in geding zijnde bedrijfspanden een bestemming te geven, die niet overeenkomt met het bestaande gebruik daarvan;

dat mitsdien goedkeuring onthouden dient te worden aan het plandeel met de bestemming "Nader te detailleren gebieden, klasse II";

dat voorts, wat betreft het bezwaar van de appellante tegen de woonbestemmingen, die zijn gegeven aan de gronden rondom het bedrijfsterrein, dient te worden opgemerkt, dat deze bestemmingen Ons uit planologisch oogpunt niet onaanvaardbaar voorkomen, weshalve geen aanleiding bestaat hieraan goedkeuring te onthouden;

dat het beroep mitsdien gedeeltelijk gegrond is;

dat het Waterschap Zuiveringschap Limburg er bezwaar tegen heeft, dat de door hem beheerde rioolwatertransport- en slibpersleiding niet op de plankaart zijn aangegeven en in de planvoorschriften bepalingen inzake het niet toegestane gebruik van gronden waarin deze leidingen liggen ontbreken;

dat de in geding zijnde leidingen een onderdeel zijn van het hoofdrioleringsnet en de slibpersleiding en van bovengemeentelijk belang zijn;

dat deze leidingen in het plangebied zijn gelegen in gronden bij het Kemenadeplein en de Kasteel Erensteinstraat, welke gronden de bestemmingen "Spoorwegdoeleinden", "Achtertuin", "Voor- en zijtuin", "Openbaar trottoir of voetpad, plein of speelveld", "Verkeersdoeleinden", en "Openbaar groen, plantsoen of speelveld" hebben;

dat op grond van de ambtsberichten moet worden geoordeeld, dat met de hierbedoelde leidingen uit een oogpunt van goede instandhouding van deze nutsvoorzieningen bovengemeentelijke belangen zijn gediend,

terwijl bij de ligging van deze leidingen tevens veiligheidsaspecten zijn betrokken;

dat, ondanks de mogelijkheid om via privaatrechtelijke overeenkomsten regelen te stellen omtrent het gebruik van de gronden waarin deze leidingen liggen, in verband met de rechtszekerheid, gebruiksvoorschriften ter zake in een bestemmingsplan niet kunnen worden gemist;

dat derhalve naar Ons oordeel de tracés van de onderwerpelijke leidingen en stroken grond ter breedte van 2,5 m aan weerszijden van deze leidingen op de plankaart dienen te worden aangegeven;

dat het daarnaast wenselijk voorkomt de desbetreffende planvoorschriften aan te vullen met beperkende bepalingen over de toe te laten bebouwing op en het gebruik van deze gronden, waarbij zoveel mogelijk met de belangen van de appellant rekening wordt gehouden;

dat er in verband hiermee aanleiding bestaat om goedkeuring te onthouden aan de plandelen, die betrekking hebben op de hierboven bedoelde stroken grond ter plaatse van de rioolwatertransport- en slibpersleiding;

dat het beroep mitsdien gegrond is;

dat uit het vorenstaande volgt, dat het bestreden besluit niet geheel in stand kan blijven;

Gezien de Wet op de Ruimtelijke Ordening;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

I. met vernietiging in zoverre van het besluit van gedeputeerde staten van Limburg van 29 januari 1980, 1e Afdeling, no. BI 3028, aan het door de raad der gemeente Maastricht op 8 november 1978 vastgestelde bestemmingsplan "Nazareth" alsnog goedkeuring te onthouden voor wat betreft:

- A. het plandeel met de bestemming "Nader te detailleren gebieden, klasse II", nader op de plankaart aangegeven;
- B. de plandelen met de bestemmingen "Spoorwegdoeleinden", "Achtertuin", "Voor- en zijtuin", "Openbaar trottoir of voetpad, plein of speelveld", "Verkeersdoeleinden", "Openbaar groen, plantsoen of speelveld", nader op de plankaart

aangegeven.

II. het beroep van Rijdam Limburg B.V. voor het overige ongegrond te verklaren.

Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 21 maart 1985

w.g. BEATRIX

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING,
RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER,

w.g. P. Winsemius

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Chef Kabinetszaken,

